

Obowiązek ubezpieczenia stanowi przeszkodę, która nie jest ani uzasadniona ani proporcjonalna w odniesieniu do celu, któremu ma służyć. „Na pojęcie porządku publicznego można się powołać tylko w przypadku rzeczywistego i poważnego zagrożenia jednego z podstawowych interesów społeczności” a „wyjątek podyktowany względami porządku publicznego, podobnie jak wszystkie odstępstwa od ogólnych zasad wyrażonych w traktacie, powinien podlegać ścisłej interpretacji” (wyrok z dnia 19 stycznia 1999 r. w sprawie C-348/96 Postępowanie karne przeciwko Donatelli Calfie, Rec. 1999, str. I-11, pkt 21 i 23).

Ponadto ograniczenie to wydaje się być niewłaściwym środkiem do osiągnięcia celu, dla realizacji którego zostało ustanowione, ponieważ taki uogólniony obowiązek ubezpieczenia stanowi przeszkodę w tworzeniu się specjalizacji w ramach zakładów ubezpieczeń i osłabia jej skuteczność. Specjalizacja taka pomogłaby lepiej i skuteczniej zaspokajać potrzeby konsumentów.

Wreszcie, ograniczenie takie wykracza poza to, co niezbędne dla osiągnięcia celu polegającego na utrzymaniu porządku publicznego lub zapewnieniu ochrony konsumentom, i to zarówno pod względem geograficznym (same władze włoskie przyznają, że problemy związane z porządkiem publicznym dotyczą tylko „określonych obszarów geograficznych” na terytorium kraju), jak i co do jego treści, ponieważ działające na terenie Włoch zakłady ubezpieczeń mają obowiązek ubezpieczyć każdego właściciela lub kierowcę pojazdu silnikowego, niezależnie od tego, jakie jest ryzyko wystąpienia odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez tego właściciela lub kierowcę osobom trzecim.

(¹) Dz.U. 1992 L 228, str. 1.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 26 września 2006 r. w sprawie T-94/05 Athinaiki Techniki AE przeciwko Komisji wniesione w dniu 21 grudnia 2006 r. przez Athinaiki Techniki AE

(Sprawa C-521/06 P)

(2007/C 42/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Athinaiki Techniki AE (przedstawiciel: S. A. Pappas, Δικηγόρος)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Athens Resort Casino AE Symmetochon

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie zaskarżonego postanowienia;

- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie powołuje jeden zarzut na poparcie swojego odwołania oparty na błędzie popełnionym przez Sąd w kwalifikacji prawnej pisma dotyczącego umorzenia postępowania w sprawie złożonej przez nią skargi. Z jednej bowiem strony, mając na względzie stan akt sprawy, umorzenie postępowania przez Komisję miało charakter ostateczny; z drugiej strony z kontekstu, w jakim Komisja się wypowiedziała, jednoznacznie wynika, że wydała ona w dorozumiany sposób decyzję z uzasadnieniem dotyczącą kwalifikacji zakwestionowanej pomocy państwa. W konsekwencji Sąd naruszył prawo, uznając, że zaskarżone pismo nie może być przedmiotem skargi i odrzucając skargę jako niedopuszczalną.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-522/06)

(2007/C 42/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: A. Alcover San Pedro, B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie określając minimalnych wymagań kwalifikacyjnych dla niektórych członków personelu zatrudnionego w dziedzinie odzyskiwania, recyklingu, regeneracji lub niszczenia substancji regulowanych zgodnie z art. 16 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (¹) i nie podejmując w odniesieniu do regionu Walonii wszelkich wykonalnych środków ostrożności w celu zapobiegania wyciekom substancji regulowanych i ich minimalizowania oraz nie przeprowadzając corocznych kontroli tych wycieków zgodnie z art. 17 ust. 1 tego rozporządzenia, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 16 ust. 5 i art. 17 ust. 1 tego rozporządzenia;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi Komisja podnosi, że Królestwo Belgii po pierwsze nie określiło minimalnych wymagań kwalifikacyjnych dla niektórych członków personelu zatrudnionego w dziedzinie odzyskiwania, recyklingu, regeneracji lub niszczenia substancji regulowanych określonych w art. 2 rozporządzenia i zawartych w spręcie chłodniczym i klimatyzacyjnym, pompach ciepłych, systemach ochrony przeciwpożarowej i gaśnicach — z wyjątkiem regionu Brukseli w odniesieniu do gaśnic zawierających halon — i po drugie nie podjęło w odniesieniu do regionu Walonii wszelkich wykonalnych środków ostrożności w celu zapobiegania wyciekom substancji regulowanych i ich minimalizowania oraz nie przeprowadzało corocznych kontroli tych wycieków.

(¹) Dz.U. L 244, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-523/06)

(2007/C 42/28)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Huttunen i K. Simonsson)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 5 ust. 1 oraz art. 16 ust. 1 dyrektywy 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (¹) w zakresie w jakim nie utworzyła ani nie wykonała planów odbioru i zagospodarowania odpadów dla wszystkich portów,

— obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 28 grudnia 2002 r.

(¹) Dz.U. L 332 z dnia 28 grudnia 2000 r., str. 81.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Hasselt w dniu 22 grudnia 2006 r. — NV de Nationale Loterij przeciwko BVBA Customer Service Agency

(Sprawa C-525/06)

(2007/C 42/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van koophandel Hasselt (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: NV de Nationale Loterij

Strona pozwana: BVBA Customer Service Agency

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że ograniczające przepisy krajowe takie jak art. 37 ustawy z dnia 19 kwietnia 2002 r., które utrudniają dostęp do rynku przedsiębiorstwu zamierzającemu dokonywać skierowanej na osiągnięcie zysku sprzedaży formularzy udziału grupowego w „Euro Millions”, są jednak dopuszczalne ze względu na interes publiczny (ochrona przed trwonieniem pieniędzy w grach), wiedząc, że:
 - a) Nationale Loterij, która od państwa belgijskiego uzyskała ustawowy monopol i uiszcza z tego tytułu opłatę monopolową, a która stawia sobie za cel ukierunkowanie wrodzonej skłonności człowieka do gier, prowadzi regularną reklamę udziału w „Euro Millions”, przez co skłonność ta w rzeczywistości jest pobudzana;
 - b) prowadzona przez Nationale Loterij regularnie reklama i jej metody sprzedaży powodują powiększanie rynku, przy czym Nationale Loterij dąży do maksymalizacji obrotu (względy finansowe), zamiast ukierunkowywać wrodzoną skłonność obywateli do gier,
 - c) mniej ograniczające działania jak ograniczenie dopuszczalnych stawek i wygranych mogłyby lepiej prowadzić do zamierzonego celu, to jest ukierunkowania wrodzonej skłonności do gier?
- 2) Czy ograniczający przepis krajowy taki jak art. 37 ustawy z dnia 19 kwietnia 2002 r., który utrudnia dostęp do rynku przedsiębiorstwu zamierzającemu dokonywać skierowanej na osiągnięcie zysku sprzedaży formularzy udziału grupowego w „Euro Millions”, narusza swobodę świadczeni usług (art. 49 traktatu WE) w przypadku, gdy pozwana sama nie urządza loterii, lecz jedynie chce organizować udział grupowy w „Euro Millions” z wykorzystaniem formularzy udziału należących do Nationale Loterij?